

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra Anno 7603

Citation: Wessel, Johan Herman: "Anno 7603", i Wessel, Johan Herman: *Anno 7603*, udg. af Henrik Andersson , 1785, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wessel-anno7603-shoot-idm140008437022576/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Anno 7603

Leander (affidés)

Hun har en Hoben Skrue lese. (hoit)
Det er selsomt nok, at Damer ere Professorer,
men at de blive det i den gamle Historie for
deres Kundskab i den nye — — (affidés) Hun
er fra Forstanden. (hoit) Jeg beder, forklar
mig det.

Professor Anne Catrine.

Min Herre! fortæl mig først een Ting!
ved hvad Leilighed er De kommen hid?

Leander.

De spørger mere, end jeg kan svare
Dem paa. For et Diebtik siden var jeg i Kiø-
benhavn. Hoorledes min Reise herhid, gik for
sig, kan jeg ingen Rede giøre for.

Professor Anne Catrine.

Beskjyttes, eller hades De af nogen Fæe?

Leander.

Jeg beskjyttes af en Fæe, som har lovet
at vise mig Ting, som under visse Bilkkaar
skulle kunde skee.

Professor Anne Catrine.

Og hun, som taler med Dem, er kom-
men herhid fra samme Sted og paa samme
Maade, som De for otte Dage siden. Da
De er fremmed, saa vil jeg underrette Dem om,
at Mandfolk er Fruentimmer her til Lands i

A 5

Hen

Henseende til deres Syffer. Nu seer De hoors for jeg som Fruentimmer kan være Professor. End videre, maae De vide at man er her nogle Tusinde Aar længere frem i Tiden end vi. — De skrive i Aar 7603, saa den nye Historie hos os, er den ældgamle hos dem.

Leander.

Men sig Frue Professor! hvad tager Mandfolkene sig for.

Professor Anne Catrine.

Jeg har sagt Dem, de ere de samme i Staten, som Fruentimmer hos os, men langt mere forkiølede. De har dog en svag Skygge tilbage af deres forrige Værdighed. De har for Exempel et Raad, hvori de leegs Raads-herrer, og demme med den pudseeligste Uvov-lighed i Sager af det jammerligste og latterligste Slags. I dette Raad inddrøede de fleste smukke Folkes Børn. Fruentimmerne har og forundt dem et Academie, hvoraf Medlemmerne alle ere Poeter, og kaldes den herlige Poesies Academie. Dets Poeter ere ligesaa, om ikke mere forkytke end (hun hvisker) hos os.

Leander (efter at have seet sig om.)

Hvorfor hvisker De. Der høret jo ingen os.

Professor